

tescat, & certis in locis legatur.

In locis tamen in quibus legitur, omni Iehudæorum de eius lectione relicta superstitione morosa, curiosa & molesta, dicimus ipsum sonare vt e breuissimum: obiter, quando legi debeat, regulas certas subscribentes.

Primò, legitur seua, quoties sub prima dictionis litera ponitur. vt, **וְיָבִיט** verba.

Secundò, quādo præcedit ipsum vna magnarum motionum. vt, **וְיָבִיט** custodiuerunt.

Tertiò, quando ponitur sub litera cuius mādītulio inscribitur daghes. vt, **וְיָבִיט** narrauerunt.

Quartò, si eadem litera bis continentur scribatur, & prima habeat sub seua, habet illud mobile. vt, **וְיָבִיט** ecce me, **וְיָבִיט** laudate.

Quintò, si duo seuaim veniant continenter in medio dictionis, primum quiescet, & alterum legetur. vt, **וְיָבִיט** docebunt. In fine autem dictionis si duo seuaim concurrant, vtrunque semper quiescit. vt, **וְיָבִיט** & fleuit, Gene. 27. etiam sub litera habenti in complexu suo daghes. vt, **וְיָבִיט** & bibit, Genes. 9.

Regula.

Omnis vltima litera quatuor literis **וְיָבִיט** exceptis virtute continet seua, quod quidem apparet, si quippiam adiungatur. vt in **וְיָבִיט**, si addatur syllaba **ת**, formatiua secundæ personæ præteriti masculini generis, elucescit in **וְיָבִיט** seua. vt, **וְיָבִיט**.

B Regula.

quod tunc nota v

Punctulum in
bræis daghes di
omnes literæ, pra
Illud porrò est d
officium est, vt fo
tur) cōduplicare
officia facile v fus
est, cuius tantum
dum ponuntur o
post seua quiesce
ris, masculini ge
ras ita mutat dag

ת פ
Cum verò ab
nempe ת th siue
d lene. gh. ב
nostro Gramma
erit commentar

Duo punctul
tur, seua appella
num omniū seu
dò postponatur
æquè illis inseru
pronuntiationis